

บทที่ 2

เอกสาร วรรณคดี และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

กรมพลศึกษา (2512: 1-2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาในโรงเรียน" ว่าการจัดการพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัย 6 อย่างคือ

1. เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับการเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อม และสนามแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษา และกีฬาเพียงพอกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน
3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียนหรือจัดหาของพิเศษ
5. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ชัดเจนและมี เนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการสอนตลอดปี ภาค สัปดาห์ และรายวัน
6. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอ ตามกำหนดไว้

ฟอง เกิดแก้ว (2520: 82) ได้เสนอว่าการจัดวางโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วยโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 17-29) ได้กล่าวถึงโครงการพลศึกษาในชั้นเรียนว่า คือ "การวางโครงการเพื่อดำเนินการสอนวิชาพลศึกษาในชั่วโมงเรียนตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

... เพื่อจะให้นักเรียนทุกคนได้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาและการออกกำลังกาย

เข้าใจและรู้จักปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการเล่นกีฬา มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์และเหมาะสมกับการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ...”

โครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ การแข่งขันกีฬา ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันกันในห้องเรียนเดียวกัน ภายในโรงเรียนเดียวกัน อาจจะเป็นการแข่งขันระหว่างชั้น ระหว่างห้อง ระหว่างตึก ระหว่างสี หรืออื่น ๆ ที่นักเรียนสามารถรวมกันเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน อาจจะมีการจัดให้มีการแข่งขันในตอนเย็นหลังจากโรงเรียนเลิก หรืออาจจะจัดแข่งขันในเวลาพักกลางวัน หรือในวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ นโยบายของโรงเรียน และประเภทกีฬาที่จัดแข่งขัน การแข่งขันกีฬาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเลือกการแข่งขันตามถนัด และความสนใจของงานให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ทุกคนได้นำความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และทักษะของกีฬาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาใช้

โครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน คือ การจัดให้นักเรียนที่มีความพร้อม และมีความสามารถเป็นพิเศษในกีฬาอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แข่งขันกับนักเรียนของอีกโรงเรียนหนึ่งหรือหลายโรงเรียน ซึ่งมีความสามารถเท่าเทียมกัน ภายใต้การจัดการและดำเนินการแข่งขันที่ถูกต้องตามหลักและวิธีการ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการหรือความสนใจของนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่แก่นักเรียนที่มีความต้องการทั้งในด้านการออกกำลังกายและต้องการหาความสนุกสนานรื่นเริง หลังจากเวลาเรียนตามปกติ ในโรงเรียนจึงขาดโครงการนี้ไม่ได้เลย เพราะตามธรรมชาติของนักเรียนแล้ว มีความต้องการในการเคลื่อนไหว การตอบสนองความต้องการและความสนใจ และที่สำคัญที่สุด คือ ต้องการปูพื้นฐานของ ความสนุกสนานรื่นเริง รู้จักหาความบันเทิง เพื่อให้มีสุขภาพจิตที่ดีต่อไป แต่การจัดนั้นต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของการบริหารของโรงเรียน ปรัชญาของโรงเรียน ความรู้ความสามารถของครูพลศึกษา คณะอาจารย์ในโรงเรียน และนักเรียน เป็นส่วนสำคัญที่ประกอบกันขึ้นทั้งหมด

โครงการพลศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนที่มีความสามารถหรือสภาพของร่างกายที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการจัดหรือดัดแปลงกิจกรรม สถานที่

อุปกรณ์ และวิธีการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถหรือสภาพร่างกายของนักเรียน.

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 24-28) ได้กล่าวถึงการจัดอุปกรณ์ และวัสดุวิชาพลศึกษา สำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ว่า "โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านั้นให้เพียงพอทุกกิจกรรม แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมาก และในขณะที่เดียวกันหลักสูตรก็ได้แบ่งกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทบังคับหรือบังคับเลือก และประเภทเลือก จากหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้นี้ จึงอาจจะใช้เป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็น และสำคัญ สำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไปนี้ (จำนวนอุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้ หมายถึง จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สอนในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้องเรียน และมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ 40 - 50 คน ถ้าโรงเรียนใดมีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวกัน หลายห้องเรียนจำนวนอุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควรจะเพิ่มขึ้นตามส่วน)

แนวการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก
3. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
4. ลูกเทเบิลเทนนิส	20 ลูก	40 ลูก
5. คาช่ายเทเบิลเทนนิส	5 ผืน	10 ผืน
6. ไม้เทเบิลเทนนิส	20 อัน	40 อัน
7. โต๊ะเทเบิลเทนนิส (ทำขึ้นเองและอาจพับเก็บได้)	5 ตัว	10 ตัว
8. ลูกชนไก่แบบพลาสติก	2 โหล	4 โหล
9. ไม้แรกเกตแบดมินตัน	20 อัน	40 อัน
10. คาช่ายแบดมินตัน	5 ผืน	10 ผืน
11. ลูกตะกร้อ	20 ลูก	40 ลูก
12. ห่วงข้ามคาช่าย	10 อัน	20 อัน
13. ไม้คทา	20 อัน	20 อัน
14. ลูกหุ้มน้ำหนัก (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	10 อัน	20 อัน
15. แหวนฝึกซ้อม (ไม้ไม้)	10 อัน	20 อัน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
16. จักรยาน (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย - หญิง)	5 ชุด	10 ชุด
17. เสากระโดดสูงพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
18. เสากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
19. ไม้ค้ำถ่อ	5 อัน	10 ชุด
20. นาฬิกาจับเวลา	3 เรือน	5 เรือน
21. ปืนปล่อยตัวพร้อมลูก	1 กระบอก	1 กระบอก
22. กระบี่	20 อัน	40 อัน
23. ฟล่อง	20 อัน	40 อัน
24. ดาบสองมือ	20 คู่	40 คู่
25. ง้าว	20 อัน	40 อัน
26. เบาะสำหรับยิมนาสติกส์และยืดหยุ่น	10 เบาะ	20 เบาะ
27. ราวเดี่ยว	1 ชุด	2 ชุด
28. ราวคู่	1 ชุด	2 ชุด
29. ทึบกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
30. ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด
31. ราวต่างระดับ	1 ชุด	2 ชุด
32. ไม้กระโดด	1 ชุด	2 ชุด
33. แทรมโปลีน	1 ชุด	2 ชุด
34. ไม้ชอกกี	22 อัน	44 อัน
35. ลูกชอกกี	10 ลูก	20 ลูก
36. เครื่องป้องกันผู้รักษาประตู	2 ชุด	4 ชุด
37. เบาะยูโด	10 เบาะ	20 เบาะ
38. เสื่อยูโด	10 ตัว	20 ตัว
39. ห่วงข้ามตาข่าย	10 อัน	20 อัน
40. ลูกแฮนด์บอล	10 ลูก	20 ลูก
41. ลูกซอฟบอล	10 ลูก	20 ลูก
42. ไม้ตีซอฟบอล	5 อัน	10 อัน
43. ถุงมือสำหรับซอฟบอล	1 ชุด	2 ชุด
44. เบสสำหรับซอฟบอล	1 ชุด	2 ชุด
45. เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด
46. เทปวัดระยะชนิด เหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น
47. เสื่อเหยียบที่มีสีต่าง ๆ 4 สี ๆ ละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด
48. เชือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น
49. เครื่องเล่น เทปพร้อมด้วย เทป	1 ชุด	2 ชุด

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
50. ลูกกรับฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
51. ลูกเทนนิส	2 โหล	4 โหล
52. ไม้แร็กเกตเทนนิส	5 อัน	10 อัน
53. ดาข่ายสนามเทนนิส	1 ผืน	2 ผืน

กรมพลศึกษา (2525: 19) ได้กล่าวถึงหลักการพิจารณาในการจัดอุปกรณ์

ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. หลักสูตรการสอนในแต่ละระดับ
2. จำนวน ระดับ และวัยของนักเรียน
3. ความพร้อมของโรงเรียน
4. วัสดุท้องถิ่น

กรมพลศึกษา (2525: 23-27) ได้กำหนดเกณฑ์การจัดอุปกรณ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษา

ไว้ดังนี้

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม. 1	ยัดหย่อน 1, 2	- เบาะ	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
		- โตะ, ดาข่าย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว
	บิงปอง 1, 2	- ไม้ตี	20 โหล	16 อัน	8 อัน
		- ลูกบิงปอง	6 โหล	4 โหล	2 โหล
ม. 2	กรีฑา 1, 2	- ไม้คทา	20 อัน	10 อัน	5 อัน
		- รั้วกระโดด	24 รั้ว	16 รั้ว	8 รั้ว
		- สตาร์ดิ่งบล็อก	8 ชุด	6 ชุด	4 ชุด
		- นาฬิกาจับเวลา	4 เรือน	2 เรือน	1 เรือน
		- ลูกข่มน้ำหนักรุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่ ชาย หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก
		- จักร แทลน ชาย หญิง	15 อัน	12 อัน	6 อัน
		- เสากกระโดดสูง	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม.3	บาสเกตบอล 1,2	กระบี่กระบอง	- กระบี่หวาย 60 อัน	40 อัน	20 อัน
			- เทปดนตรีประกอบ -	2 ชุด	1 ชุด
			- ลูกบาสเกตบอล 20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
ม.4	แบดมินตัน	ตระกร้อ 1.2	- ตะกร้อหวาย 20 ลูก	10 ลูก	4 ลูก
			- ไม้ตีแบดมินตัน 20 อัน	16 อัน	8 อัน
			- ดาข่าย, เส้า 4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
ม.5	แฮนด์บอล		- ลูกขนไก่ 6 ไทล	4 ไทล	2 ไทล
			- ที่นั่งผู้ตัดสิน -	2 ชุด	1 ชุด
			- กระบี่หวาย 70 อัน	40 อัน	30 อัน
ม.5	เซปักตะกร้อ		- เทปดนตรีประกอบ -	2 ชุด	1 ชุด
			- ลูกแฮนด์บอล 20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
			- นกหวีด 40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
ม.5	เซปักตะกร้อ		- ประตูพร้อมดาข่าย -	2 ชุด	1 ชุด
			- ตะกร้อหวาย 20 ลูก	10 ลูก	6 ลูก
			- ดาข่ายพร้อม เส้า 4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
ม.5	เซปักตะกร้อ		- ที่นั่งผู้ตัดสิน 4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1.	ดาบสองมือ	ดาบหวาย	40 คู่	20 คู่	10 คู่
2.	ฟุตบอล	ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
3.	พลอง	พลองหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
4.	วอลเลย์บอล	ลูกวอลเลย์บอล	40 ลูก	20 ลูก	1 ลูก
5.	กิจกรรม เข้าจังหวะ		- เครื่องเล่น เทป -	2 เครื่อง	1 เครื่อง
			- เครื่องขยายเสียง -	4 ตัว	1 ตัว
			- แทรมโบลิ่งเคาะ -	4 อัน	1 อัน
6.	ยูโด	จังหวะ			
			- เบาะยูโด 24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
7.	ชอกกี		- เสื่อยูโด 40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
			- ไม้ชอกกี 40 อัน	20 อัน	10 อัน
			- ลูกชอกกี 40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
8.	ซอฟบอล	ประตูชอกกี้พร้อม ดาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
		ชุดประตูชอกกี้	-	4 ชุด	2 ชุด
		ถุงมือซอฟบอล	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกซอฟบอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		เบสยาวสี่ เหลี่ยม และห้า เหลี่ยม	-	10 อัน	5 อัน
		หน้ากาก	-	2 อัน	1 อัน
		ไม้ตี	-	4 อัน	2 อัน
		แผงดาข่ายกั้นหลัง	-	2 แผง	1 แผง
9.	ทีกกระโดดม้าหมอน	- บ็อกสแดนท์	-	4 ตัว	2 ตัว
		- กระดานสปริง	-	4 อัน	2 อัน
10.	เทนนิส	- ไม้ตี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		- ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		- ดาข่ายพร้อมเสา	-	2 ชุด	1 ชุด
11.	ยิงธนู	- คันธนู	-	20 อัน	10 อัน
		- ลูกธนู	-	8 เป้า	4 เป้า
12.	รักบี้ฟุตบอล	- ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		- สกริมแมชชีน	2	2	1
13.	ยกน้ำหนัก	- บาร์เบลขนาด 200 ปอนด์	2 ชุดเพิ่ม คาน 2 อัน	1 ชุดเพิ่ม คาน 2 อัน	1 ชุด
		- เข็มขัดรัดเอว	20	10	5
		- รองเท้ายกน้ำหนัก	20	10	5
		- นวมข้อม	20 คู่	10 คู่	5 คู่
14.	มวยไทย-สากล	- กระจับ	20	10	5
		- กระสอบทราย	6	4	2
		- ฟันชิ่งบอล	4	2	1
		- เครื่องป้องกันศีรษะ	20	10	5
		- เป้าล่อ	6	4	2
		- แคมซกกระสอบทราย 20 คู่		10 คู่	5 คู่
		- เชือกกระโดด	40	20	10
		- เวที	-	1	1
15.	ง้าวหวาย	- ง้าวหวาย	60	40	20

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
16.	โปโลน้ำ	-ลูกโปโลน้ำ	7	4	2
		-ประตูพร้อมตาข่าย	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
		-หุ่นแบ่งเขตสนาม	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
17.	ราวทรงตัว	-ราวทรงตัว ชาย	2	1	1
		-ราวทรงตัว หญิง	2	1	1
18.	ราวต่างระดับ	-ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
19.	ห่วง	-ห่วง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
20.	จักรยาน	-จักรยาน	10	8	4
		-หมวกกันน็อก	10	8	4
21.	เน็ตบอล	-ลูกเน็ตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-เสาพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
22.	ราวเดี่ยว-คู่	-ราวเดี่ยว-คู่	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		อย่างละ 1 ชุด			
		-เบาะ	8	4	2

นอกจากนี้เรื่องเดียวกัน (หน้า 17) ได้กำหนดว่า "นักเรียนปกติ ควรเป็นห้องละ 30 - 35 คน ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรเกิน 40 คน และนักเรียนระดับมัธยมควรกำหนดคือ ดีมาก ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 160 คน ปานกลาง ครู 1 คน ต่อนักเรียน 180 คน ชั้นต่ำ ครู 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน"

สมคิด ชิตประสงค์ (2517: 97) ได้กล่าวไว้ว่า "มาตรฐานของชั้นเรียน จากผลการวิจัยของคณะกรรมการได้กำหนดไว้ว่า ไม่ควรเกิน 35 คน มีอัตรานักเรียนมัธยมศึกษา 190 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน"

สุชาติ ไสมประยูร (2514: 44) ได้กล่าวไว้ว่า "สนามสำหรับเด็กโต หรือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาควรมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น ควรมีเกณฑ์เฉลี่ยเนื้อที่สนาม 5 - 9 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน"

วิลเลียม (William, 1964: 299) ได้กล่าวถึงข้อบ่งชี้ของการบริหารหรือการจัดโปรแกรมพลศึกษา ว่าประกอบด้วยข้อบ่งชี้ 3 อย่าง คือ 1. โปรแกรม (Program)

2. เครื่องอำนวยความสะดวก (Facilities) 3. ตัวบุคลากร (Personnel)

เรื่องเดียวกัน (p.255-256) ยังได้รวบรวมหลักของการจัดโปรแกรมพลศึกษาไว้ ซึ่งมีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีความพิการทางร่างกาย หรือทางจิตหรือไม่

2. โปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าหรือความสำคัญของคนอื่น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึกออกมาได้ เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึกออกมาได้ เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น

3. โปรแกรมพลศึกษาควรจัดขึ้น เพื่อเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีทัศนคติที่ดี ส่งเสริมให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นผู้มองเห็นคุณค่าของการพลศึกษา

4. โปรแกรมพลศึกษา ควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายดีขึ้น

5. โปรแกรมทางพลศึกษา ควรจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือโปรแกรมพลศึกษานั้น ๆ

6. จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรือระหว่างสถาบันนั้น มิได้มุ่งหวังที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมเล่นแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่มีความปรารถนา ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ชมด้วย

7. กิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดขึ้นนั้น เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นได้มีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ได้ดี และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่คุณธรรม ความเป็นนักประชาธิปไตยต่อไป

บุชเชอร์ (Bucher 1971: 136-137) ได้ให้คำแนะนำเรื่องการจัดโปรแกรมพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ โปรแกรมพลศึกษาควรจัดตามความจำเป็นและพัฒนาการของนักเรียนให้สมดุลระหว่างกิจกรรมทีม บุคคล ทางน้ำ ยิมนาสติกส์ ทดสอบตนเอง เดินรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ตามลำดับ ทักษะ ให้โอกาสเลือกโดยให้มีความรู้ด้านร่างกาย และหลักการเคลื่อนไหว สร้างสรรค์เข้าใจตนเอง เข้มแข็ง มีสวัสดิภาพ พัฒนาสัมพันธ์ภาพ ให้สามารถนำทักษะไปใช้ในกีฬาภายใน กีฬาระหว่างโรงเรียน และสันตนาการ นอกจากนี้ ควรคำนึงถึง

กำหนดเวลา จำนวนคาบ ขนาดชั้นเรียน อัตราการสอน ความแตกต่างระหว่างบุคคล และ
 คณะผู้สอน นโยบายการบริหาร การจัดชั้นเรียน การจัดกิจกรรม แผนการสอน การให้คะแนน
 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและบันทึกผล

บุชเชอร์ (Bucher 1975: 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรม
 ผลศึกษาในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรที่จะจัดกิจกรรมให้
 สอดคล้องกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาผลศึกษา จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรม
 ทางผลศึกษาที่ได้จัดชั้นรวมไปถึงวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างดี
3. ควรได้มีการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิด
 ขึ้นได้ก่อนที่กำหนดกิจกรรม
4. อาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษา และมีความเข้าใจในวัย เพศ หรือระดับของนักเรียน
 และสามารถเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และระดับของนักเรียน
5. กิจกรรมที่ได้จัดชั้นจะสามารถช่วยทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ
 อารมณ์ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคล และพัฒนากลุ่ม
6. กิจกรรมที่จัดชั้นสามารถทำให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวได้อย่าง
 ถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ในกติกา ระเบียบวินัยที่ดี
7. ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม และเกิดความภาคภูมิใจ
 ในความสามารถของตนเอง

ดิกตัน (Dighton 1971: 111) ได้กล่าวถึงเรื่องผลศึกษาไว้ในแอนไซโคปีเดียวว่า
 ลักษณะของโปรแกรมผลศึกษาในสหรัฐอเมริกา นั้น โรงเรียนส่วนมากได้จัดเป็นโปรแกรมการสอน
 ผลศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายใน และภายนอก การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และ
 โปรแกรมพิเศษที่จัดให้แก่เด็กออปรกติที่ร่วมกิจกรรมผลศึกษาตามปกติในชั้นเรียนไม่ได้

โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนนั้น จัดเป็นวิชาบังคับ ทุกคนต้องเรียนมีการให้
 หน่วยกิตด้วย

• โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในสถาบันต่าง ๆ ได้จัดขึ้นให้เหมาะสมตามความต้องการของสถาบันแต่ละแห่ง โดยมีนโยบายความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในของตนโดยทั่วถึงกัน สำหรับทีมที่เข้าร่วมแข่งขันนั้นมาจากนักเรียนในโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในจัดหลังเวลาเรียน จัดให้ได้ร่วมกิจกรรมทั้งสองเพศ ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านพลศึกษาโดยตรง .

โปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกโรงเรียน เป็นโปรแกรมที่จัดขึ้นเพื่อเสริมโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้น และการแข่งขันกีฬาภายใน แต่เป็นการแข่งขันระหว่างชุดกีฬาต่างโรงเรียน เป็นการจัดการแข่งขันที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมเข้าแข่งขันที่มีความสนใจกว้างขวางขึ้น และผู้ที่มีสูงชันกว่าผู้ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันแยกกันเป็นทีมชาย และหญิง บางครั้งจัดในรูปของวันกีฬา (Sports days or Play days)

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือระหว่างสถาบันนั้น มุ่งจัดประสมการณ์ให้สำหรับผู้ที่มีร่างกายพิเศษกว่าธรรมดา และมีทักษะทางการกีฬาสูง นักเรียนจะเลือกร่วมเข้าแข่งขันตามระดับความสามารถของเขาภายใต้การนิเทศของโรงเรียน จัดแข่งขันสำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีขนาดและประเภทเดียวกัน

โปรแกรมพลศึกษาพิเศษ ซึ่งได้แก่โปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับสนองความต้องการของเด็กที่ไม่สมประกอบเหล่านั้น โปรแกรมนี้รวมถึงผู้ที่เก้งเป็นพิเศษด้วย นอกเหนือจากที่พิการหรือไม่สมประกอบทางกาย ทางจิตใจ และปัญหาทางพฤติกรรม การให้การศึกษาแก่ผู้ที่ได้รับการยกเว้นนี้มีอยู่อย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดเป็นกฎหมายด้วยโปรแกรมนี้โดยทั่วไปแล้ว ควรจัดขึ้นให้ทั่วถึงกันโดยสม่ำเสมอ

ยูเนสโก (Unesco 1954: 178) ได้กล่าวไว้ว่า "สหรัฐอเมริกาทุกรัฐได้ตั้งมาตรฐานไว้ว่า ผู้ที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา จะต้องมีความรู้ด้านพลศึกษาเป็นอย่างดี"

จากการประชุมทางด้านสุขศึกษาและพลศึกษาของประเทศกลุ่มแอฟริกา (Report of the WCOTP 1982: 24) ได้ยอมรับว่า "ผู้สอนพลศึกษาควรมีวุฒิต่างค่าปริญญาตรี โดยมีวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหลัก"

ลาพอร์เต (Laporte 1958: 50-51) ได้เสนอแนะว่า ควรมีครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน ไม่เกิน 1 คน ต่อ 250 คน และในชั้นหนึ่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน ต่อผู้เรียน 35 คน จึงจะดี

บราวเนล และ วิลเลียม (Brownell and Williams 1948: 234); และ วิลเลียมและคณะ (Williams and Others 1964: 160) ได้กำหนด "อัตราส่วนของครู ต่อนักเรียนว่าควรจะเป็น 1 ต่อ 200"

ดอทตรี (Daughtrey 1973: 179); และ (Daughtrey and Woods 1971: 67) ได้กล่าวว่า "จำนวนนักเรียนต่อห้องในการเรียนพลศึกษาควรมีประมาณ 30 - 40 คน ต่อ ครูพลศึกษา 1 คน"

บุชเชอร์ (Bucher 1975: 315) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความรับผิดชอบของครู พลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน และไม่ควรถูกเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน ในระดับ ประถมศึกษา ส่วนระดับมัธยมศึกษา ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 190 คน

แมคคอนเนล (MacConnell 1957: 208-209) ได้กล่าวถึงพื้นที่ที่จำเป็นใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนนักเรียน 600 คน ต้องการเนื้อที่ประมาณ 35,000 ตารางฟุต 1 คน เท่ากับ 58.33 ตารางฟุต หรือเท่ากับ 5.25 ตารางเมตร

เบอร์รี่ฮิลล์ (Berryhill 1969: 197-A) จากการวิจัยพบว่าการใช้สถานที่ ในร่มต่อนักเรียน 1 คน ใช้เนื้อที่ 19 ตารางฟุต (1.71 ตารางเมตร)

สปาร์บี้ คันนิงแฮม และ เดน (Sparby, Cunningham and Deane 1971: 55) ได้กล่าวไว้ว่า ความจุชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมแบบประสมตามข้อตกลงเบื้องต้น เป็น 40 คน เฉลี่ยแล้วจะได้มาตรฐานของการใช้เนื้อที่ของโรงฝึกพลศึกษาเป็น 20 ตารางเมตรต่อ 1 คน

สคริเวน (Scriven 1973: 20) ได้กล่าวถึงขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษา ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น แคนาดา นั้น คิดว่าขนาดความจุที่เหมาะสม ก็คือนักเรียน 30 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน ในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น อินเดีย พบว่าความจุชั้นเรียนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันไปตั้งแต่ 35 คน ถึง 45 คน

การวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

อุจน์ เย็นฤดี (2520: ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยม ปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ ตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน พบว่าครูและนักเรียนสนใจวิชาพลศึกษา แต่การจัดและการบริหารยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะว่า การผลศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513: ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและการดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถามครูผลศึกษา 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูผลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ได้จัดตามปกติและนักเรียนให้ความสนใจดี โดยเฉพาะโปรแกรมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและระหว่างโรงเรียน ส่วนโปรแกรมสำหรับเด็กที่ผิดปกติทางโรงเรียนก็ได้จัด แต่ไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบอยู่

อารีรัตน์ บุญลักษณ์ (2515: ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี" โดยใช้เกณฑ์ประเมินผล ซึ่งครอบคลุมลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ คือ โปรแกรมการศึกษา โปรแกรมการจัดกิจกรรมนักเรียน การท่องเที่ยว การแนะแนวในโรงเรียน อาคารสถานที่เรียน และการบริหารงานในโรงเรียน โดยใช้วิธีสำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีอยู่ 30 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 36 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. เกณฑ์ปกติของค่าเฉลี่ยของคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี มีระดับความเชื่อมั่น .95 มีค่าระหว่าง 43.45 - 55.27

2. คุณภาพของโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีสูงกว่าคุณภาพของโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญแบบทางเดียวที่ระดับ

.05

3. คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี แบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ

โรงเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่าปกติ 13 โรงเรียน เป็นปกติ 4 โรงเรียน และต่ำกว่าปกติ 13 โรงเรียน

4. คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครสูงกว่าคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญแบบทางเดียวที่ระดับ .05

คงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2517: ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล มัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามครูผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสันทนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนปกติร้อยละ 10 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมผลศึกษาไปใช้ในเวลาว่าง ฝึกความมีน้ำใจนักกีฬา สร้างความสามัคคี กิจกรรมผลศึกษาที่จัดสอน และแข่งขันมาก คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติกส์ การดำเนินการด้านโปรแกรมผลศึกษา ได้จัดให้สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนผลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมผลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และจำนวนครูผลศึกษาที่มียังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523: 1-2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามให้ครูผลศึกษาผู้บริหารนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 320 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทุกโรงเรียนมีการจัดการดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ครบทั้ง 5 โปรแกรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาผลศึกษา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลศึกษา เสริมสร้างคุณธรรม เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกทางกีฬา และสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อวิชาผลศึกษา กิจกรรมที่จัดให้มีการเรียนการสอนและการแข่งขัน ได้แก่ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กรีฑา บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยไทย แบดมินตัน และตะกร้อ

2. ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม

ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย ขนาดสนามฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสหนาการ คือขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิกการ คือผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ และไม่สามารจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

สุพรรณ จิตต์ภักดี (2523: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" ผลการวิจัยพบว่า มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกด้าน ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร นักเรียนมากเกินไป ขาดหนังสือตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูผู้บริหารไม่สนับสนุน ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ฝึกกีฬาในร่ม อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และศึกษานิเทศก์ไม่เคยให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย

วุฒิพงษ์ ดันหนาภรณ์กุล (2523: 106) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายสามัญระดับที่ห้า ในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับครูพลศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ ขาดสถานที่และอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณไม่เพียงพอ หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและขาดความยืดหยุ่น

สุรพล ศรีหลประพันธ์ (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 216 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาดังนี้ การสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กปกติไม่มี การจัด วัตถุประสงค์ในการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และเพื่อสร้างคุณธรรมด้านต่าง ๆ เช่น อารมณ์ ระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬา การเสียสละ ความสามัคคี โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนวิชาบังคับตามหลักสูตร พ.ศ.2521 กิจกรรมที่จัดแข่งขันและเพื่อนันทนาการได้แก่ วอลเลย์บอล ฟุตบอล เซปักตะกร้อ และ บาสเกตบอล

ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า จำนวนครูพลศึกษา ขอบประมาณ โสัดทัศนูปกรณ์ และอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึก กิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและเอกสารทางด้านพลศึกษา ที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอน ครูพลศึกษา ไม่ได้รับการนิเทศการสอน และมีงานพิเศษมากเกินไป

วิวัฒน์ไชย วรवार (2525: ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์ พลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 55 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน สาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โครงการ สอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่ผิดปกตินั้นส่วนใหญ่ไม่ได้จัด

สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรม พลศึกษาพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ โรงเรียนสาธิตส่วนภูมิภาค พบว่า มีปัญหาอยู่ ในระดับมาก

พีชเรข พิริยหะพันธุ์ (2525: 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด เชียงใหม่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนดังนี้ โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนและ โครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาภายนอก ระหว่างโรงเรียน กับโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการจัด เป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัด กิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบ การเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิค และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา

การวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

สเปนเซอร์ (Spencer 1974: 3496-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเซาท์ดาโกต้า" โดยใช้แบบสำรวจของลาร์พอร์ด (Lapote Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเซาท์ดาโกต้า จำนวน 22 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. 7% ของโรงเรียนมีการเรียนด้านทฤษฎี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่แน่นอนไว้ในแต่ละชั้น
2. 37% ของโรงเรียนได้จัดโปรแกรมการจัดแข่งขันกีฬาภายในทั้งชายและหญิง
3. แผนการเรียนทางสุขวิทยาสัมัยใหม่จัดขึ้นในโรงเรียนประมาณ 18%
4. เกือบ 60% ของโรงเรียนทั้งหมด ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ
5. 37% ของโรงเรียนทั้งหมด สามารถจัดหาอุปกรณ์เพื่อโปรแกรมนันทนาการได้
6. เกือบทุกโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อน
7. มีโรงเรียนอยู่เพียง 25% เท่านั้นที่ได้เตรียมโปรแกรมสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
8. นักเรียนในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่มีโอกาสเข้าร่วมในโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นโดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ

เบสแมน (Bestman 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาโฮม รัฐคาลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) สำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอานาโฮม จำนวน 25 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอน จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นอีก
2. โดยทั่ว ๆ ไปครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอนบุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมาก เกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน เป็นหลักเท่านั้น โปรแกรม

อื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย

7. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

ฮาร์ดดี (Hardy 1976: 1452-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของพลศึกษา กีฬา และการแข่งขันกีฬาภายใน ในวิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในแคลิฟอร์เนียเหนือ" โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาในวิทยาลัยชุมชน จำนวน 17 โรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 40 โรงเรียน เกี่ยวกับทางด้านความต้องการโปรแกรม ความต้องการในภาคการศึกษา ด้านหน่วยกิตและการประเมินผล ด้านการกีฬา และการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านบุคลากรทางพลศึกษา และกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมพลศึกษา การกีฬาและการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การกีฬาและการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนช่วยส่งเสริมพลศึกษาอย่างมาก ในแต่ละสถาบัน เงินบำรุงการศึกษาของนักศึกษาเป็นเงินงบประมาณส่วนหนึ่งในการจัดดำเนินการ โปรแกรม เครื่องอำนวยความสะดวกของแต่ละสถาบัน จะมีความพอเพียงแตกต่างกันมาก ซึ่งไม่ได้มี เครื่องอำนวยความสะดวกพร้อมหมดทุกอย่าง

แมคเนมี่ (McNamee 1976: 180-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยหลุยเซียนา" โดยใช้แบบสอบถามกับหัวหน้าหมวดพลานามัย ผู้จัดการกีฬา และผู้ที่ทำบัตรสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนไม่มีความแตกต่างกันระหว่างวิทยาลัยใหญ่และเล็กกับระดับปริญญาตรีและระดับที่ผลิตทั้งปริญญาและสูงกว่าปริญญาตรี แต่ละวิทยาลัยมีประสบการณ์ในการสอนมาก และเตรียมตัวดี แต่มีผู้เข้ามาร่วมประชุมด้วยน้อย หลักสูตรพลศึกษายังอยู่ในระดับต่ำยังไม่ได้มาตรฐาน การจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา เอกชนดีกว่าระดับที่ไม่ใช่เอกชน และระดับปริญญาตรีและระดับที่ผลิตสูงกว่าปริญญาตรี มีการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษาดีกว่าระดับผลิตปริญญาตรีหรืออย่างเดียวกัน แต่ละวิทยาลัยมีการแบ่งปันเวลาและจัดกิจกรรม มีการจัดบริการกิจกรรมให้เฉพาะบุคคล และจัดกิจกรรมทางนี้ให้ทุกโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ส่วนโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนยังมีไม่มากนัก การบริหารพลศึกษาและการกีฬา มีการจัดสรรงบประมาณแยกกัน ปัจจุบันมีสระว่ายน้ำ สถานที่สอนกอล์ฟ และมีคอร์ตเทนนิส

การ์ดเนอร์ (Gardner 1976: 3500-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของวิทยาลัยเอกชน ในรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือ ด้วยการศึกษารอบไปและโปรแกรมที่มาสับสนุน" โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาระดับป.กศ. ดันของวิทยาลัย เกี่ยวกับทางด้าน

ลักษณะทั่วไปในการจัดตั้งโปรแกรม ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรม หลักสูตรพลศึกษาทั่วไปและ กิจกรรม การประสานงานกันระหว่างวิทยาลัย หลักสูตรพลศึกษาโดยเฉพาะ และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา สรุปและเสนอแนะว่า ควรคำนึงถึงพื้นฐานการบริหาร เพื่อเป็นแนวในการตอบ

ทาร์เรส (Tarres 1977: 1285-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของมหาวิทยาลัยในเปอโตริโอ" เพื่อประเมินและเปรียบเทียบคุณภาพทางโปรแกรมพลศึกษา ซึ่งทำให้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับการจัดและบริหารงานโปรแกรมพลศึกษา ที่มีคุณภาพสำหรับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบประเมินของ N.P. Neilson Score Card ประเมินวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยชาย ทางด้าน ครู เครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรม กิจกรรม การบริหารงาน การให้ความช่วยเหลือ โดยใช้แบบประเมินส่งไปยังอธิการบดีของมหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมีโปรแกรมที่เปิดกว้างทางด้านสถิติศาสตร์ การประเมินและวิเคราะห์ และใช้การเปรียบเทียบวิธีการศึกษา

ฮอร์ดัน (Horton 1978: 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐออาแดนซิส" โดยใช้แบบสำรวจของเนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson - Comer - Allison Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มผู้ทำการสอนมีฐานะอยู่ในเกณฑ์ต่ำในวงการวิชาชีพ
2. ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน
3. การจัดโปรแกรมกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในขั้นต่ำ
4. การช่วยเหลือทางด้านอาชีพอยู่ในขั้นสูง
5. โปรแกรมทางวิชาการของครูอยู่ในขั้นเฉลี่ยมาตรฐาน

เฮนเดอร์สัน (Henderson 1978: 2126-2127-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของวิทยาลัยในอลาบามา" โดยใช้แบบประเมินของบุคควอลเตอร์ (BookWalter - Dollgener Score Card) ซึ่งประกอบด้วย การสอนทั่วไปและการปฏิบัติ ครู หลักสูตร หลักการ และปฏิบัติ การสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริการนักศึกษา ห้องสมุด และห้องโสตทัศนูปกรณ์ การจัดเตรียม สิ่งอำนวยความสะดวกภายในและสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอก ผลการวิจัยพบว่า

1. มีการสอนดีมาก
2. มีการปรับปรุง จัดเตรียม เครื่องอำนวยความสะดวกภายในให้เหมาะสม
3. มีห้องสมุดอย่างดีที่จะช่วยการสอน
4. มีการจัดกีฬาที่เป็นทั้งประเภทบุคคลและทีม
5. มีการจัดตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ได้สำเร็จ

วิลเลียม (Williams 1978: 2130-2131-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนในอลาบามา" โดยใช้แบบสอบถามของวิลเดอร์ (Wilder Score Card) จำนวน 100 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดสอนพลศึกษา 150 นาที ต่อสัปดาห์ และมีนักเรียนห้องละ 35 คน 60% ของครูพิเศษและครูประจำชั้น มีวุฒิการศึกษาระดับ ป.กศ. มีเพียง 32% ที่ครูพลศึกษาเป็นปริญญาตรี ครูพลศึกษาพิเศษเมื่อเปรียบเทียบกับครูประจำชั้น แตกต่างกันในเรื่องของการวางแผนการสอนกิจกรรม ครูประจำชั้นมีผลมากในการเป็นคนกลาง ส่วนมากโปรแกรมพลศึกษาของประถมศึกษาที่พบว่ายังไม่พอเพียง คือ ครูพิเศษ การจัดหาบุคคล การบริการเรื่องสุขภาพให้แก่เด็ก ส่วนใหญ่โปรแกรมส่วนมากในรัฐอลาบามาเฉลี่ยสูง คุณภาพของโปรแกรมพลศึกษาขึ้นอยู่กับการทำงานของครูพลศึกษาพิเศษ

โมซาฟารี (Mozafari 1980: 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" โดยใช้การประเมินของ AAHPER กับโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 1,000 คน จะไม่สัมพันธ์กันในเรื่องการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้งการสอนพลศึกษาด้วย
2. โรงเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า 1,001 คน จะมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโปรแกรม
3. โรงเรียนในระดับต่าง ๆ จะแตกต่างกันเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ฮาร์ดิสัน (Hardison 1980: 869-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องสำหรับโรงเรียนรัฐบาลของรัฐเทนเนสซี" โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 291 โรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

155 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 210 โรงเรียน เกี่ยวกับรูปแบบของโปรแกรม เวลา เครื่องอำนวยความสะดวก กิจกรรม การวัดและการประเมินผล หลักสูตร และบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนน้อยกว่าร้อยละ 15 ได้ปรับปรุงผลศึกษา โดยมีการแบ่งระดับนักเรียน หรือแบ่งเป็นชั้น เฉพาะในชั้นหนึ่ง ๆ นี้จะมีนักเรียนมากที่สุด 25 คน ต่อครูพิเศษ 1 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้กลางแจ้ง มีโรงยิม เนเชียม ห้องอาบน้ำ และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีสนามกว้างพอสำหรับแต่ละโปรแกรม มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ออกไปทัศนศึกษาภายนอก โรงเรียนประถมศึกษาใช้การทดสอบน้อยมาก แต่ครูที่ใช้การสังเกต สุขภาพประเมินความแข็งแรงหรืออ่อนแอของนักเรียนนั้นมีครูผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา มากกว่าร้อยละ 95 ที่รัฐรับรอง ในขณะที่ครูผลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ร้อยละ 57.1 ที่รัฐรับรองครูผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีประกาศนียบัตรการสอนและวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าครูในระดับประถมศึกษา และครูผลศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 35 ที่จัดบริการให้ แต่ก็ยังมีมากกว่าร้อยละ 85 ที่ต้องการให้มีการจัดบริการสักอย่างหนึ่งหรือมากกว่าเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

ชอน (Shoun 1980: 2008-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลของโปรแกรมผลศึกษาในสถาบันผลิตการศึกษาระดับ 4 ปี ภายใต้การควบคุมของรัฐ เทนเนสซี" โดยแบบประเมินผลของ Neilson - Comer - Griffin Score Card เกี่ยวกับโปรแกรมผลศึกษา 6 ด้าน คือ ครู เครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมของการจัดการ โปรแกรมที่เป็นกิจกรรม การบริหารดำเนินการ และหลักสูตร โดยส่งแบบประเมินไปยังหัวหน้าแผนก ผู้จัดการแข่งขันกีฬาภายใน และตามคณะต่าง ๆ ที่ได้ขอความร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ระดับของโปรแกรมที่เป็นกิจกรรมสูงมากที่สุดยังขาดแต่เพียงอัตราเฉลี่ย โปรแกรมการจัดการมีระดับต่ำมากที่สุด และระดับคะแนนเฉลี่ยก็อยู่ต่ำ จากใบประเมินถึงร้อยละ 83 ใน 5 - 10 ของแต่ละสาขาของมหาวิทยาลัย โปรแกรมการจัดการของสถาบันมีการจัดกิจกรรม การแข่งขันกีฬาภายใน และโปรแกรมกีฬาให้บริการแก่นักศึกษา

สโตค (Stoke 1980: 2009-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของผลศึกษาในหลุยเซียน่าที่เกี่ยวกับการศึกษาสำหรับกิจกรรมของเด็กที่บกพร่อง" โดยใช้แบบสอบถาม โรงเรียนของรัฐและเอกชน จำนวน 1,174 โรงเรียน เป็นโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และโรงเรียนพิเศษ ในระหว่างปี ค.ศ. 1977 - 1978 และจาก 17 แห่งของมหาวิทยาลัย วิทยาลัยของรัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า มีความเหมาะสมกันระหว่าง

โปรแกรมพื้นฐานและโปรแกรมที่จัดขึ้น

เกรนท์ (Grant 1981: 599-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของพลศึกษา เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยกับการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัยในวิทยาลัยไอโฮไอ" โดยใช้แบบสอบถามหัวหน้าหมวดพลศึกษามัย ในวิทยาลัย 10 แห่ง เกี่ยวกับการบริการของโปรแกรมพลศึกษา ผู้ที่จัดโปรแกรม โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย และโปรแกรมนันทนาการ และโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. ทั้งวิทยาลัย 10 แห่ง เพิ่งเริ่มตั้งได้ไม่นาน มีนักศึกษาโดยเฉลี่ยประมาณ 6,088 คน ซึ่งเรียนทั้งวันและเรียนนอกเวลา

2. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย และการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย จัดดีที่สุดมีนักศึกษาเข้าร่วมถึง 8 แห่งด้วยกัน

3. หัวหน้าหมวดพลศึกษา มีชั่วโมงสอนประมาณ 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

4. วิทยาลัยร้อยละ 80 เพิ่งจะเริ่มมีโปรแกรมพลศึกษา ใน 1 - 3 ปีที่ผ่านมา

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า

1. ยังขาดครูพลศึกษาหญิง ซึ่งควรจะให้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาด้วย

2. ควรมีการพัฒนาการสอนพลศึกษาในห้องเรียน

3. วิทยาลัยยังต้องการรู้วิธีการเลือกโปรแกรมพลศึกษา

4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัยกับการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย

ควรจัดขึ้นตามปรัชญาการศึกษา

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย